

Universitätsbibliothek Paderborn

**Gallia Vindicata, In Qua Testimoniis Exemplisque
Gallicanæ Præsertim Ecclesiæ, Quæ Pro Regalia, Ac
Quatuor Parisiensibus Propositionibvs A Ludovico
Maimburgo, Alijsque producta sunt, Refutantur**

Sfondrati, Celestino

[Ort nicht ermittelt], MDCLXXXVIII.

5. Regiam potestatem, Sacra menta, Cœlibatum, & ipsa Concilia abolenda
esse, si argumentatio Maimburgi valeat; &c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38277

que dotes, quibus animos rapiebat, junctis insuper Anglia, Scotia, Hibernia & que viribus, auctâque in immensum Guiſorum potentiâ, (a) quorum ea neptis erat, Galliae coronam occuparent; quod ne fieret, Reginæ innocentis sanguine, ac Religionis jactura fortunæ ac ambitioni litatum. Haec tenus à nobis hæc observata sunt, ut intelligas, veras Schismatis & defectionis causas partim fuisse dulcedinem novorum dogmatum, omnia voluptati concessionem, quæque tantò facilius credebantur, quòd & placent; & honesti colore pingerentur; partim verò animi passiones, rationem secum more torrentis rapientium; jam videlicet, vindictam, odium, cupiditatem, metum, & si qui alij turbines animorum. Nemini verò potestas Pontificum Romanorum causa descendendi, labendique fuit, quòd eam divinis scripturis, veræque dei adversari putarent, nisi parato jam, peractoque Schismate; tunc enim, cum huic purgando omnes rationes quærerentur, confessis veris causis, mirum haud fuit, etiam Pontifices occurrerent, aut inato omnibus malis in Judices odio, aut quòd viderent, gratas esse populis in maximos querelas, aut denique quòd nunquam se tutos crederent, valente Pontifice. Exarmari ergo debuit, ne feriret.

V. II. Si ex sententia Maimburgi ideo Pontificia potestas minuenda est, quia hæretici illam aversantur, & hoc ipsum Propositiones Parisienses spectârunt, annon videt, eadem ratione Regia potestati bellum indicî? hanc enim non minus hæretici, quam Pontificiam oderunt, & ideo nunquam ferè Regnum aliquod hæresis intravit, ut non eodem tempore & Ecclesiæ, & Thronos concuteret: suntque notissima Belgij, Bohemiæ, Daniae, Germania, Gallia, Hungaria &que exempla, & hoc ipso tempore, quo scribimus. Quis nescit, quoties in vitam Leopoldi Augusti, veneno, insidijs, apertoque bello, ac Turcis in Austriam evocatis conspiratum ab hæreticis sit, ductore Tekelio Comite? In ipsa Gallia quater plenâ acie pugnatum, tercenties minoribus sed cruentis prælijs, urbes captæ, vastatae &que, templa everfa, Regum sepulchra cinerisque effossi, species aliqua Reipublicæ in ipso sinu Monarchiæ educta, omnia ferro ignique foedata, ipsa Principis majestas insidijs perita,

(a) V. Maimbourg Calvin. lib. 3.

petita, decēmque Gallorum myriades indictā causā, & nullius culpæ comperti per tormenta consumpti, & denique nihil non actum, ut Ecclesiā, Regnōque dejeatis hæresis triumpharet. Hæ ferè sunt artes, quibus novum Evangelium ferro flammāque scriptum, ac Sanguine maceratum induci Provincijs videmus, Imperijs plerūque aut concussis, aut collapsis. Parum ergo Maimburgus fecit, cùm Pontificiam potestatē circumscriptis, hæresi placandæ; addere debuit & Regiam, quam non minūs odio prosequuntur, & Sacraenta Eucharistiae ac Pœnitentiae, jejunia, Cœlibatum, Concilia, ac omnia Ecclesiæ præcepta, quæ multò magis, quā Pontificem aversantur, imò propter illa Pontifices oderunt: fac enim omnia hæreticis concedi, pax continuò cum Romanis erit, ac dissidia cessabunt, perinde ac Phreneticus remedia, non medicos horret, & cum ipsis conveniet, si illa sustuleris. Malè ergo Maimburgus medicum amat, non remedia voluit.

III. Sed nec alijs argumentis opus, cùm experientia & exempla idipsum testentur; dicant enim si possunt, quot ad veram Religionem nuperæ propositiones hæreticos permoverint? an aliqui eorum idè Catholica fidem receperint, quia Pontificis auctoritas Parisijs laboravit? (a) imò si verum fateri volumus, plurimū illis insolentia & animus crevit, aut quòd gauderent, intestinis nostrorum bellis, crederéntque, solutam esse eam Spiritus & fidei unitatem, quā tantopere gloriamur, aut quòd Calvini argumentis Gallos persuasos putarent, ad eas propositiones vulgandas, præsertim cùm viderent, non alijs rationibus eas muniri, quā toties à se propositis, sicque victos Catholicos, victores se crederent, aut denique quòd scirent, illas à turbatis, iratisque animis prodijse, præsertim Tholosani, & Parisiensis Archiepiscoporum, sicque non tam veritati, quā estui ac vindictæ adscriberent, quæ fidem & gratiam non merentur.

IV. Accedit denique perpetuus Ecclesiæ usus, quæ semper in materia fidei ab hujusmodi transactionibus cum hæreticis abhorruit, quæque nunquam prosperè ceciderunt, nec alium fructum habuere, quā ut Catholicī turbagentur, nec hæretici crederent.

VI.

(a) V. Reg. Sacerd. fol. 28.